

Reformačné listy 9/2018

H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, občianske združenie

Ročník: II.

OBSAH:

- **MAŤ V SRDCI KRISTA**
- **MODLITBA ZA CIRKEV**
- **REFORMÁCIA OSTÁVA ÚSPEŠNÝM BOŽÍM PROJEKTOM**
- **ROZHOVOR S EVOU BACHLETOVOU**
- **MODLITEBNÁ REŤAZ, POZVÁNKA NA VZ ZED**
- **ZA SLUŠNÉ SLOVENSKO – DVA PRÍHOVORY**

**„POSILNITE OCHABNUTÉ RUKY,
UPEVNITE KLESAJÚCE KOLENÁ!
POVEDZTE ZDESENÝM SRDCIAM:
BUĎTE SILNÍ, NEBOJTE SA!
AJHLA, VÁŠ BOH!
PRÍDE POMSTA, BOŽIA ODPLATA.
ON SÁM PRÍDE A ZACHRÁNÍ VÁS.“**

Izaiáš 35, 3 - 4

Mať v srdci Krista

Milí naši čitatelia, stojíme na prahu najväčších kresťanských sviatkov – sviatkov Veľkej noci. Sviatkov, kde sa spája odsúdenie, smrť, utrpenie, žiaľ, bolesť, vzkriesenie, život, radosť, večnosť. Sviatkov, kedy si naše príbytky zdobíme kvetmi,

ako aj maľovanými vajíčkami. Sviatky, kedy pripravujeme veľkonočné jedlá a chystáme sa aj na šibačku. Sviatky, kedy cestujeme po Slovensku a vari aj po svete. Sviatky, kedy sú opäť supermarkety preplnené košíkmi. Pán Ježiš Kristus nám však nekázal vykúpiť všetky potraviny sveta, a to činiť na Jeho pamiatku... Isteže, nemôžeme prikázať ľuďom, ako majú sláviť sviatky Veľkej noci. Veď takmer štyridsať rokov sme ich nazývali sviatkami jari a mnohé ľudové, pohanské zvyky a tradície sa počas stáročí preniesli do kresťanského slávenia Veľkej noci.

Ako však môžeme sláviť sviatky Veľkej noci my, ktorí sa hlásime k evanjelickej cirkvi? Predovšetkým si v tichu uvedomiť, čo sa vlastne počas dejín spásy odohralo. Kto bol Ježiš Kristus, čo hlásal, čo kázal, čo nám zanechal ako svoju pravdu a nádej. A tiež sa pozrieť na udalosti Jeho odsúdenia, ukrižovania, bolesti Jeho matky, Jeho učeníkov. Pozrieť sa na človeka – Boha, ako trpí. Ťažké však? Veď si len spomeňme, ako trpia v bolestiach naši blízki, alebo my sami... A tu trpel Boh, aby sme skrze Jeho obeť boli očistení od našich hriechov, previnení. Aby sme boli vierou v Neho spasení a mali nádej večného života, a nie odsúdenia a zatratenia.

Pokúsme sa byť počas tejto Veľkej noci viac osobní. Skúsme si tieto udalosti Ježišovho ukrižovania a Jeho vzkriesenia prežiť v srdci. Upokojme sa a prečítajme si svedectvá evanjelistov a položme si pri tom otázku: Ako sa to týka mňa? Čo pre mňa osobne znamená Kristova obeť na kríži?

Milí naši čitatelia, želáme vám, aby ste veľkonočné sviatky prežili v pokoji, s vedomím, že nech sú naše ľudské a dejinné udalosti akékoľvek – Spasiteľ sveta žije a stále čaká na našu odpoveď... Prijmeme Ho teda opäť do svojho srdca! Požehnanú Veľkú noc želá

Redakcia Reformačných listov

MODLITBA ZA CIRKEV

Všetci sme nespokojní so situáciou v ECAV. Máme "pokrk" svetských, svetáckych praktík ľudí, ktorí majú pred Bohom a budúcnosťou zodpovednosť za cirkev, za jej zbory, senioráty. Voláme po zmene, voláme po obnove... No neraz ale narážame na vlastné limity a schopnosti. Obráťme svoj zrak nahor! Bohu nič nie je nemožné. Zjednoťme sa v modlitbách za našu cirkev za jej zbory! Modlime sa za jej farárov, lebo oni sú pešiáci na bojisku. Vo volebnom maratone predstaviteľov a funkcionárov cirkvi nestráťme zo zreteľa Boží hlas a Jeho smerovanie.

Vyzývame všetkých, komu na cirkvi záleží, aby popri všetkej práci a úsilí nezabudli na modlitby. Modlime sa za nových seniorov, biskupov, dozorcov a funkcionárov, aby to boli Boží ľudia - mužovia a ženy, povolani Bohom a vedení Svätým Duchom!!!

Reformácia ostáva úspešným Božím projektom

Ukončili sme rok osláv 500. výročia Reformácie. Rozdali sme medaily, zasadili stromy, opravili chrámy, započúvali sa do slov dr. Martina Luthera. Čo sme si však mali odniesť do života cirkvi ako odkaz reformácie? Využili sme dostatočne tento čas na reflexiu našej cirkvi? Dnes budeme hľadať odpovede s bratom emeritným biskupom Júliusom Filom.

Oslavy 500. výročia boli obrovskou príležitosťou pre oslavu Boha cez dielo reformácie. Nechcem predstierať, že poznám celú paletu aktivít, ktoré boli rozvinuté v našej cirkvi počas roka osláv. Priznám sa však, že mi ostal z roka osláv dojem, že sme príliš zdôrazňovali, ako sa nám v našich dejinách ubližovalo, aké sme to mali ťažké. Aj Lutherov život a Jeho zápasy boli predstavované v ťaživých tónoch, skôr depresívne, ako optimisticky.

Ako asi môže zareagovať moderný človek na takéto naše predstavenie odkazu reformácie? Tí, ktorí nás kriticky skúmajú a možno sa aj pýtajú, či je evanjelická cirkev, dedič odkazu reformácie zo 16. storočia, pre nich dobrým miestom pre rozvinutie ich šťastia, to nemajú ľahké. Z ľútosti nad tým, aké to mal ťažké sám Luther a aké sme to mali ťažké my evanjelici v dejinách, sa ťažko rodia sympatie.

Pri tom jestvujú našťastie dôkazy o významnom prínose evanjelikov v dejinách reformácie na Slovensku. Tieto možno napríklad jasne vnímať cestou publikácie Evanjelici v dejinách slovenskej kultúry, alebo tiež jednoznačne v publikácii Reformácia po praslici a iste v mnohých ďalších. Slovom, bol by som si prial viac pozitívneho predstavenia odkazu reformácie cez 500 ročné dejiny až po dnešok a predovšetkým pre budúcnosť.

Je presvedčením nie iba mojej viery, že reformátor Dr. Martin Luther spolu s veľkým tímom spolupracovní-

kov, oslobodil z okov evanjelium Ježiša Krista, ktoré má moc zachrániť, obnoviť, všetko robiť novým. Evanjelium vykonalo obdivuhodné skutky na oslavu Boha v rôznych oblastiach. Som presvedčený na základe viacerých návštev v Nemecku, že Luther bol mužom odvážnej viery. Z toho vyplývali aj odvážne rozhodnutia. Som tiež presvedčený, že určite zažil veľa radosť, v jeho spoločenstve prežívali podporu mnohí študenti. V Nemecku bolo minulý rok vydaných niekoľko publikácií „do vrečka“, kde sa tento miestami skoro žoviálny Lutherov prístup predstavoval. Mnohé zo zachovaných výrokov ukazujú, že vedel byť vtipný a rozdával radosť.

Skúsím pomenovať dva príklady z mnohých, ku témam, ktoré sú aj dnes v strede pozornosti moderných ľudí...

Hudba. Luther si veľmi vážil hudbu „Milujem hudbu. Blúznicvi sa mi aj preto nepáčia, lebo zatracujú hudbu. Ona je po prvé Boží dar a nie dar človeka. Po druhé obveseľuje srdcia, po tretie zaháňa diabla, po štvrté pripravuje nevinnú radosť. Pritom odchádza hnev, nešťachetné túžby, namyslenosť. **Prvé miesto po teológii dávam hudbe.** To sa stáva jasným aj z príkladu Dávida a všetkých prorokov, ktorí všetko to, čo mali povedať vyjadrovali v slohách a vo veršoch. Po piate, pretože hudba vládne v časoch mieru.“¹

„Nie som toho názoru,, že evanje-

liom majú byť všetky umenia zrazené na zem a mali by zaniknúť, ako to tvrdia niektorí falošní duchovní. Ja by som si však prial, vidieť všetky umenia, predovšetkým hudbu v službe toho, ktorý ju dal a stvoril ju.“¹

„Keď nám náš Pán Boh dal v tomto živote (do tejto našej biedy) také ušľachtilé dary ako je hudba, čo nás potom čaká vo večnom živote, kde bude všetko také dokonalé a v nebeskej radosť?“¹ Hnutia duchovnej obnovy v duchu reformácii využívali Boží dar hudby a spevu ku harmonizácii a duchovnej aktivizácii členov cirkvi.

Kresťanská rodina. Som presvedčený, že Lutherov rodinný život je stále úžasným svetlom, pozitívnym svedectvom, skoro majákom, možno najmä pre naše časy, kedy sa rodina stáva takou páľčivou témou a mnohí si robíme starosti o jej budúcnosť.

Ako je známe 13. júna 1525 vstúpil Luther do manželstva s Katarínou z Bory. Ich manželstvo, bolo veľkým povzbudením pre cirkev a dodnes môžeme nachádzať v ňom veľa krásnych odkazov. Mali 5 detí, dve z nich zomreli. Luther prijal do svojej domácnosti spolu minimálne ďalších 9 detí po svojich dvoch sestrách, ktoré zomreli a zanechali sirotu. Dom bol otvorený pre hostí, študentov, migrantov s plným pohostením.

Lutherova manželka Katarína bola veľmi dobrá organizátorka domova a domácnosti, ich gazdovstva. Vo feb-

ruári 1532 dostal Luther dom, ktorý dnes voláme Lutherhaus vo Wittenbergu do vlastníctva od kniežaťa. Dom začali zveľaďovať. Vybudovali: pivovar, stajne pre kone, kravy, prasiatka... Rodina zamestnávala viacerých sluhov a slúžky.

Lutherov dom bol domom modlitby a Božieho slova. V rokoch 1532 – 1536 vykonával Luther doma každú nedeľu služby Božie pre početných obyvateľov ich domácnosti, celú veľkú rodinu, služobníctvo. Tak dal príklad, ako sa má otec domácnosti starať duchovne o tých, čo mu boli zverení. Nie je to krásny príklad?

Luther mal zmysel pre humor a dokazoval to aj svojím vzťahom k manželke. Raz povedal: „Katka, ty vieš že máš zbožného muža, ktorý ťa miluje. Prečo sa tu hráš pri mne na cisárovnú?“¹ Povedal tiež: „Moja domácnosť je zázračná, pretože viac miniem, ako dostanem. Každý rok musím dať do kuchyne 500 zlatých, mlčiac o ostatnom, Nevyznám sa do domáceho hospodárenia.“⁴ Predsa bezvýhradne spoliehal na svoju manželku a podporoval ju v jej službe. Nesporný dôkaz o tom je aj v tom, že 6. januára 1542 napísal testament a napriek platnému právu odkázal celý svoj majetok svojej manželke...

Reformačia ostáva úspešným Božím projektom s rôznymi prejavmi v rôznych dôležitých oblastiach života, to sa snažíme za reformáciou vidieť a nachádzajme to.

Július Filo, emeritný biskup

¹ Luther, WA, 30 II., 696, 3-14

² Luther, WA, 35, 475, 2-5

³ Luther, WA, Tischreden, 4, 191, 31-33, Nr. 4192

⁴ Martin Luther. Lektuere fuer Augenblicke. Hg. Walther Sparr, Frankfurt 1983, s 3

⁵ Martin Luther. Aus rechter Muttersprache. Insel Almanach auf das Jahr 1983, Hg. Walther Sparr, Frankfurt 1983 s 27

ROZHOVOR S EVOU BACHLETOVOU, ŠÉFREDAKTORKOU REFORMAČNÝCH LISTOV

Evka Bachletová, šéfredaktorka Reformačných listov. Publicistka, vyštudovaná žurnalistka, bývalá tajomníčka komunikácie GBÚ ECAV, poetka, prozaička. Pestré. Čo som vynechal?

No, určite si vynechal moje dlhoročné pedagogické pôsobenie na Katedre žurnalistiky FiF UK, ale aj iné moje kultúrne a literárne aktivity, napríklad mediálne manažovanie opier Víťazoslava Kubičku – Martin Luther, Kristov dotyk či ostatnej opery k 500. výročiu reformácie – Hrad prepevný.

Písala si aj o histórii evanjelických médií. Našla si niečo, čo ťa prekvapilo?

V roku 2000 som obhájila doktorandskú dizertačnú prácu: Ľudové časopisy ECAV na Slovensku v rokoch 1918 – 1938. Preštudovala som cca 17 000 strán troch našich evanjelických periodík v medzivojnovom období – Stráž na Sione, Nový rok a Evanjelický posol spod Tatier. Snažila som sa výsledky svojho výskumu neskôr publikovať, tiež som neskôr robila výskum ďalších médií, ktoré sa viažu s evanjelickým prostredím. Čo ma prekvapilo? Všetko! Najmä však zanietenosť, múdrosť, noblesa, láska k cirkvi, láska k Bohu a národu, láska k človeku. Moje doktorandské štúdium považujem za najšťastnejšie obdobie svojho života a na svoju dizertačnú prácu som stále veľmi hrdá. Myslím si, že je to to najlepšie, čo sa mi v živote podarilo.

Ako hodnotíš úroveň evanjelických médií dnes?

Nuž, je to zložitá otázka, nakoľko som stále zaangažovaná do tvorby evanjelických médií. Nemyslím tým, len Reformačné listy. Prispievam do Diakonia.sk, do zborového časopisu Evanjelická Bratislava. Bola som členkou RR Cirkevných listov a chvíľu aj zástupkyňou šéfredaktora. Desaťročia prispievam do cirkevných médií, je to súčasť mojej profesionálnej cesty. Samozrejme, všetci sme dnes svedkami posunu v profilovaní EPST. Je to veľmi nešťastný krok, ktorý spôsobil mnohé nešťastia iným. Stále totiž platí, že vypovedané a napísané slovo má veľkú moc.

Prečo Reformačné listy?

To je skôr otázka na zakladateľov Reformačných listov, ja som do projektu vstúpila o čosi neskôr. Ale v podstate ide o reformovanie našej cirkvi. A nesúvisí to len s 500. výročím reformácie. Ja osobne by som dodala nielen zreformovanie, ale jej vzkriesenie!

RL majú za sebou rok. Aký bol?

Zaujímavý. Podnetný. Ťažký. Je to výzva. Učíme sa. Všetci. Autori, ale aj naši čitatelia. Hľadáme spôsob ako priniesť informácie, ktoré nemajú šancu byť publikované v oficiálnych cirkevných médiách, alebo sa snažíme priniesť pravdivé informácie o vnútrocirkevnom dianí, keďže práve ono je často úmyselne prekrúcané a ľživo interpretované oficiálnou cestou

RL vychádzajú elektronicky. Nie je to na škodu? Predsa len, mnoho zvlášť starších ľudí nemá internet.

Isteže, bolo by skvelé mať printovú podobu. Potrebujeme na to sponzora, človeka s otvoreným srdcom pre nové veci a pre Božie veci!

RL, podľa Imricha Lukáča neevanjelické proticirkevné periodikum. Čo na to hovoríš?

Zabudol si napísať konšpiračné, lebo tak nás označil. Úprimne, jeho tvrdenie je mi ľahostajné. Je to výrok hodný bývalých komunistických funkcionárov, ktorí hľadali vnútorného nepriateľa na zasadnutí ústredného výboru KSČ. A tam ho aj našli... No bývalým komunistom slúži im ku cti, že si nedovolili publikovať v socialistických médiách hocičo. V tom boli múdrejší od dnešných ľudových rozprávačov. A to platí pre všetkých...

Modlíme sa a veríme, že táto doba arogancie moci raz pominie. Čo potom? Budú mať RL o čom písať?

Vždy bude o čom písať. Nemyslím si, že niekto píše s radosťou o bolestiach ľudí, ktorým bolo ublížené práve v prostredí cirkvi! Našou úlohou je transparentne informovať o tom, čo vidíme, čo vieme, čo poznáme vo vnútri cirkvi. Príde čas, kedy budeme písať viac o duchovnom živote súčasného človeka, ktorý sa hlási k ECAV, je členom cirkvi, alebo v nej pracuje.

EPST má dlhoročnú tradíciu, pevné postavenie, budovy, ľudí, predaje, platy. Je to vôbec možné porovnávať?

Úprimne, ja sa nerada s niečím porovnávam. Reformačné listy sú novým médiom, ktoré tu ešte nebolo. Dajme tomu čas...

RL vydáva HELP. Čo to je?

Hnutie evanjelických laických pracovníkov. Je to občianske združenie, ktoré nadviazalo na predchádzajúce OZ Evanjelická jednota a stojí za vytvorením Charty na ochranu hodnôt reformácie a obnovy ECAV na Slovensku. HELP je skratka pre občianske združenie, ale vnímam ju ako symbol pomoci – z anglického help – našej cirkvi. ECAV chceme pomôcť pri jej duchovnom očistení od nánosov svojvôle, arogancie moci, ale aj prízemnosti a sprimitívnenia v komunikácii vo vnútri cirkvi. Naše občianske združenie má svoje stanovy, svoj program, ktorým chceme pritiahnúť k spolupráci práve neordinovaných spolupracovníkov cirkvi. O novinkách zatiaľ informujeme v RL, ako aj na facebooku HELP. <https://www.facebook.com/help.ecav/>

Čomu sa v súčasnosti venuješ okrem RL?

Vlastnej autorskej činnosti. Píšem, premýšľam, fotografujem. A teším sa z mojej takmer 11 mesačnej miničivavky Bibi, ktorá aktuálne váži 1kg a 200 gramov). A chcem o nej vydať knihu, ako aj chcem vydať básnickú zbierku Retroslová.

Odkaz pre našich veriacich?

Kedže sa blížia veľkonočné sviatky, želim im duševné vzkriesenie, želim im, aby sa ich dotkol živý vzkriesený Ježiš Kristus a aby pocítili Jeho blízkosť. Každému veriacemu v našej cirkvi želim hojnosť Božej milosti, veľa zdravia, radosti a dostatku vo všetkom. A tiež humoru! Lebo humor oslobodzuje a dodáva ľahkosť našim utrápeným mysliam!

Daniel Mišina,

rozhovor vyšiel v časopise Pútnik, CZ ECAV Obišovce

„PRED SVITOM VSTÁVAM; VOLÁM O POMOC; A DÚFAM V TVOJE SLOVO“ ŽALM 119, 147

Milí bratia a sestry,

pozývame vás, pridajte sa ku nám a zotrávajte v modlitebnej reťazi za našu cirkev. V modlitebnej reťazi pokračujeme každý deň v ranných hodinách medzi 6:00 – 8:00, na 5 – 10 minút sa stíšime k prečítaniu si Božieho Slova a k vlastnej modlitbe.

Voľba dekana EBF UK

V pondelok 26. marca 2018 sa uskutočnila voľba dekana EBF UK.

Napokon bol iba jeden kandidát Mgr. Milan Jurík, PhD. Po predstavení svojich téz, ktoré boli publikované, bola polhodinová diskusia.

Po diskusii prebehla voľba, ktorú vykonali členovia Akademického senátu. Z 11 členov senátu bolo potrebných 6 hlasov na zvolenie. Hlasovalo 10 členov senátu a Dr. Jurík získal 7 hlasov. Tým sa stal dekanom na nasledujúce štvorročné volebné obdobie.

Modlime sa za Božiu milosť pri voľbe nového dekana EBF UK a dobré smerovanie fakulty.

(rl)

**Pozvánka na
Valné zhromaždenie
Združenia evanjelických duchovných**

Milí bratia a sestry v duchovnej službe, pripomínáme, že Valné zhromaždenie Združenia evanjelických duchovných sa bude konať dňa

**14. apríla 2018 v priestoroch
Biblickej školy v Martine
so začiatkom o 9:00 hod.**

Prihlásiť sa na VZ treba u tajomníka ZED najneskôr do **6. 4. 2018. Upozorňujeme, že VZ ZED sa bude konať iba v jeden deň.**

Tešíme sa na vzájomné stretnutie!

Za slušné Slovensko, 23. 3. 2018 v Trenčíne

Foto: Mário Badík

Neprichádzam ako ten z Bratislavy.

Prichádzam ako ten, čo ako školák a gymnazista chodil po týchto miestach a sníval svoje mladícke sny.

Teraz tu stojím, lebo tak ako vy, ani ja si nechcem nechať vziať náš dnešný sen o slušnom Slovensku.

Po udalostiach tohto týždňa sa nám to môže zdať tak, že nám už iné ani nezostáva, len ďalej snívať.

Ale sny majú obrovskú moc. Nedajú sa vziať. Nedajú sa umlčať. Je len na nás, čo s nimi urobíme a či ich naplníme.

Biblický prorok Jóel videl východisko z hlbokej krízy dôvery a z nespravodlivosťou zmietanej spoločnosti svojej doby v tom, že jej „synovia a dcéry budú prorokovať, starci budú snívať sny a mládenci budú mať videnia“. Bol presvedčený, že údel jeho ľudu sa môže zmeniť, len vtedy, keď ľudia ešte dokážu o niečom snívať.

Ale nemá to byť len vec niekoľkých rojkov, pri ktorých si ľudia budú poklepávať na čelo, že sa zbláznili. Nie, on mal na mysli spoločný sen, ktorý sa zmocnil všetkých. Taký má silu meniť tok dejín.

Včera krátko popoludní sa na chvíľu zdalo, že všetkému je koniec. Že sa rozplynie všetka dobrá energia, ktorá sa za posledné tri týždne nahromadila v ľuďoch a dávala im odhodlanie niečo zmeniť.

Dnes večer sme však svedkami toho, že náš spoločný sen o spravodlivom a slušnom Slovensku je mocnejší ako úskoky tých, čo pričuchli k omamnej vôni skorumpovanej politickej moci.

Sme tu. Spolu s nami sa zhromaždili ľudia na mnohých ďalších miestach na Slovensku i vo svete.

Stojíme tu, aby sme ukázali, že náš sen si nenecháme vziať.

Stojíme tu ako to dieťa z rozprávky a vidíme politické figúrky oligarchov v celej ich nahote.

Stojíme tu, lebo v našom spoločnom sne dokážeme vidieť našu krajinu ako miesto, z ktorého naše deti nemusia znechutené utekať do zahraničia.

Stojíme tu, lebo si túto krajinu vieme predstaviť aj bez toho, aby v nej živnostníci a drobní podnikatelia museli čakať mesiace a roky na svoje peniaze, kým výhercovia štátnych megatendrov odpratávajú svoje milióniky do daňových rajov.

K Veľkej noci...

Milí priatelia,
ešte nikdy sa mi tak ťažko nepísalo želanie k Veľkej noci. Celý týždeň premýšľam nad tým, ako sformulovať tie správne slová. Akoby ma skôr priťahovalo ticho, mlčanie.

Myslím si, že táto Veľká noc bude pre nás všetkých na Slovensku – iná, veľká. V každom prípade nám všetkým chcem zaželať, nech nás posilňuje vedomie, že Spasiteľ sveta žije, bol vzkriesený, hoci pred tým ukrižovaný...

Nech je teda Veľká noc pre Slovensko vzkriesením do života, v ktorom zvíťazí pravda, láska, spravodlivosť, ako aj pokora, tolerancia, solidarita a súcit s najslabšími spomedzi nás. Nech sme teda aj my hodní obete Ježiša Krista, že naozaj neumrel nadarmo...

A nech sa Slovenskom nesú modlitby za prebudenie svedomia našich politikov a áno, aj za ich obrátenie sa k Tebe Pane Ježiši! Amen.

S láskou Eva Bachletová

Stojíme tu, lebo si túto krajinu vieme predstaviť aj bez toho, aby niekto roky musel vo svojom spore čakať na spravodlivosť, či dokonca sa jej nikdy nedočkal.

Stojíme tu, lebo si vieme predstaviť, že ako spoločnosť dokážeme priznať právo a dôstojnosť aj tým, ktorých práva sú dnes upierané len preto, že sú iní, že sú menšinou, že vyznávajú iné náboženstvo, že majú inú farbu pleti, že hovoria iným jazykom, že sú jednoducho iní a vymykajú sa našej predstave o normálnosti.

Stojíme tu, lebo snívať sen o lepšej krajine nie je prejav našej slabosti a bezmocnosti. Je to prejav nášho odhodlania a presvedčenia, že veci v tomto štáte sa dajú robiť aj inak, lepšie, spravodlivejšie a slušnejšie.

Stojíme tu, aby sme aj ostatným v tejto krajine povedali, aké dôležité je nevzdávať sa nádeje.

Je to sen, ktorý má moc nadchnúť každého. Je to náš spoločný sen. Nedajme si ho vziať!

Ondrej Prostredník

Foto: Ľubo Bechný

Prejav Daniela Pastirčáka, 23. 3. 2018 v Žiline:

Sme krajinou predstierania. Predstiera sa vyšetrovanie zločinov aj zmena vlády.

Lož narazila na pravdu, vraždou sa ju pokúsila odstrániť, a z temnoty zla zažiarilo svetlo obete.

Ahoj, Žilina! Som rád, že ste sa nevzdali. Bratislava míting zrušila. Nechcú sa postaviť proti prezidentovi. My nestojíme proti prezidentovi, staviame sa za neho. Urobil, čo mohol. Kašu navarili Bugár s Ficom. Pán Pellegrini priznal, že je iba bábka: toho, čo musel odísť, nazval svojím šéfom.

„Občania, ktorí ešte neboli ministrami, nech sa prihlásia v kancelárii u súdruha Žinčicu,“ žartoval kedysi Julio Satinský. Netušil, že jeho scénka sa tak vtipne zopakuje. Noví ministri nepotrebujú žiadnu kvalifikáciu – stačí lojalita k strane Smer. Nová vláda, nová šanca, nadchýna sa Béla. Šanca pre koho?

Pán Drucker prišiel z pošty do zdravotníctva, a teraz bude riadiť ministerstvo vnútra? Na počiatku jeho kariéry bol Počiatek, ešte nedávno verne bránil Kaliňáka. Prečo by sme mu mali veriť? Vraj nevie, či má odvolať Gašpara. Chce byť ministrom vnútra a nečítal texty zavraždeného novinára. Ten predsa písal aj o Gašparových korupčných prepojeniach na bôdorcov. Môže azda vyšetrovateľ vyšetrovať sám seba?

Nová vláda skopírovala program starej vlády. Tak je to: nemáme novú vládu, iba kópiu tej starej. Sme krajinou predstierania. Predstiera sa vyšetrovanie zločinov. Predstiera sa zmena vlády. Chceme, aby sa predstieranie skončilo a veci sa začali diať naozaj.

Nezabúdame, čo sa stalo. Bol popravený novinár. Odhaľoval prepojenia oligarchov a predstaviteľov štátu s organizovaným zločinom. Premiérova poradkyňa na všetko prišla na úrad vlády z centra organizovaného zločinu. Jej bývalý milenec bol pred niekoľkými dňami zatknutý za obchod s ťažkými drogami. Vyšetrovanie odhalilo, že Trošková asistovala pri nezvyčajných prevodoch na účte Vadalovej firmy. Talianska polícia akciu pred slovenskou tajila. Takú dôveru má slovenská polícia u zahraničných partnerov. Prečo by sme takému štátu mali veriť my?

Ako by sa na menovanie nových ministrov díval zavraždený Ján? Bol by azda spokojný – toto sú chlapi, ktorým fakt môžete veriť? V čase krízy sa na čelo ministerstva vnútra postavil človek, ktorý o ňom nič nevie. Milo sa usmieva, no na odvážnu prácu, ktorá ho čaká, nemá motívy ani odborné vybavenie. Ak by ste to s tou zmenou mysleli vážne, postavili by ste na čelo vnútra človeka, ktorému by Ján Kuciak veril. Vasiľa Špirka, Mareka Vagoviča či Daniela Lipšica.

Toto je už štvrtý piatok, čo sa stretáme. V ten ďalší bude Veľká noc. Tentoraz bude smutne aktuálna. Až smrť v nás zobudila túžbu po pravde a spravodlivosti, povedal arcibiskup Bezák. Toto sa v dejinách opakuje znova a znova. Smrť Palacha, domnelá smrť študenta na Václaváku, smrť Remiáša a teraz smrť Jána a Martiny. Lož narazila na pravdu, vraždou sa ju pokúsila odstrániť, a z temnoty zla zažiarilo svetlo obete.

Skutočná zmena nie je v našich rukách, povedal mi Daniel Salontay, treba sa za ňu modliť. Nuž modlím sa: Bože, odpusť nám ľahostajnosť, ktorá dopustila stav vecí, za ktorý Ján a Martina zaplatili životom. Bože, daj nám silu vytrvať, kým zločiny nebudú odhalené, páchatelia potrestaní a naša krajina nevykročí na cestu práva a spravodlivosti pre všetkých.

Cirkevný zbor ECAV na Slovensku Modra pozýva na historické divadelné predstavenie KRAVAVÝ TRÓN k 330. výročiu Prešovských jatiek v nedeľu, 8. apríla 2018 o 15:00 hod v Kultúrnom dome Ľudovíta Štúra v Modre.

Vstupné 7,-€ (Predaj vstupeniek: Evanjelický farský úrad, Štúrova 1, Modra)

Kontakt na tím Reformačných listov:

Hnutie evanjelických laických pracovníkov, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Redakčná rada:

šéfredaktorka: Eva Bachletová	0905 813 782
Monika Cipciarová	0948 254 765
Martin Kováč	0905 269 078
Ľubo Bechný	0905 345 764

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom.

Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke www.help-ecav.sk